

ผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่ฟิอาร์เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสาร
และสมรรถนะการจัดการตนเองในวิชาภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

Effect of Using Role Play Activity with TPR Animation to Enhance
Communication and Self-Management Competencies
in English Subject for Grade 7 Students

ณัฐวัฒน์ บุญอาจ^{1*} นัทธ อัสภาภรณ์² และศักดิ์ดา สวาทยานันท์³

Natthawat Boonart¹ Natad Assapaporn² and Sakda Swathanan³

¹สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

¹Graduate in Curriculum and Instruction Division, Faculty of Education, Chiang Mai University

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

²Assistant Professor of Curriculum and Instruction Division, Faculty of Education, Chiang Mai University

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

³Assistant Professor of Curriculum and Instruction Division, Faculty of Education, Chiang Mai University

*Corresponding author, E-mail: natthawat_b@cmu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่ฟิอาร์เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารและสมรรถนะการจัดการตนเองในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่ฟิอาร์ในรายวิชาภาษาอังกฤษ 2) เปรียบเทียบสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่ฟิอาร์ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนวัดศรีดงเย็น อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่ฟิอาร์ จำนวน 16 ชั่วโมง แบบทดสอบสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบบประเมินสมรรถนะการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และแบบประเมินสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า 1) สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจัดกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่ฟิอาร์อยู่ในระดับที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน โดย อยู่ในระดับสามารถ 2) สมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนหลังจัดกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่ฟิอาร์อยู่ในระดับที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน โดย อยู่ในระดับสามารถ

คำสำคัญ : กิจกรรมบทบาทสมมติ แอนิเมชันที่ฟิอาร์ สมรรถนะการสื่อสาร สมรรถนะการจัดการตนเอง

Abstract

The purposes of the study were 1) to compare the English communication competency of Grade 7 students before and after incorporating role-play activities with TPR animation, and 2) to compare self-management competency of Grade 7 before and after incorporating role-play activities with TPR animation. The study involved 30 Grade 7 students from Sridongyen School, Chai Prakan District, Chiang Mai Province, Thailand, during the second semester of the 2023 academic year. The research tools used included lesson plans featuring role-play activities with TPR animation, an English communication competency test, a communication competency assessment, and a self-management competency assessment for Grade 7 students. Data analysis was conducted using mean and standard deviation.

The study's findings showed that 1) students' communication competency improved after participating in role-play activities with TPR animation, which is considered a "competent" level, and 2) students' self-management skills also improved, also considered a "competent" level.

Keywords: Role-play activities, TPR Animation, Communication competency, Self-management competency

บทนำ

การสื่อสารถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก มนุษย์จำเป็นต้องสื่อสารกันอยู่ตลอดเวลา เปรียบเสมือนลมหายใจของมนุษย์ เนื่องจากการสื่อสารคือทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงอยู่ของมนุษย์ (ภากิตต์ ตรีสกุล, 2563) การสื่อสารทำให้มนุษย์มีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น มีองค์ความรู้ที่ใหม่อยู่เสมอ การสื่อสารยังเป็นกระบวนการที่มนุษย์สามารถสืบทอด พัฒนา เรียนรู้ และรับรู้วัฒนธรรมของตนเองและสังคม รวมไปถึงทำให้เกิดความก้าวหน้า ความเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ภาษาจึงมีความสำคัญต่อการสื่อสารเป็นอย่างมาก ภาษาเป็นสื่อกลางที่แสดงความรู้สึนึกคิด หรือสิ่งที่อยากจะสื่อสารให้ผู้อื่นรับรู้ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่ถือเป็นภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก ทั้งการติดต่อสื่อสารในด้านธุรกิจ การท่องเที่ยว ข่าวดัง ประชสัมพันธ์ หรือการโฆษณาสินค้าต่าง ๆ ภาษาอังกฤษล้วนเข้ามามีบทบาทในทุกส่วน ด้วยเหตุนี้ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายไปทั่วโลก จากรายงานการจัดอันดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของ Education First (EF) ประจำปี 2022 ได้จัดอันดับและวิเคราะห์ข้อมูลการใช้ภาษาอังกฤษจาก 111 ประเทศ พบว่า ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 97 จาก 111 ประเทศ มีคะแนนทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ 423 จาก 700 คะแนน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับต่ำมาก (Very Low Proficiency) โดยเมื่อเทียบกับผลการทดสอบกับกลุ่มประเทศในอาเซียน ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 21 จาก 24 จะเห็นได้ว่าระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่ในอันดับท้าย ๆ ของโลก (EF EPI, 2022) การพัฒนาพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะทักษะการสื่อสารที่เป็นปัญหากับคนไทยมาเป็นเวลานาน

โรงเรียนชุมชนวัดศรีดงเย็นเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 2 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีนักเรียน 507 คน จากรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษาของโรงเรียนชุมชนวัดศรีดงเย็นแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษต่ำกว่าค่าเป้าหมายของสถานศึกษา อีกทั้งในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษที่ผ่านมา พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยส่วนมากยังไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ กล่าวคือยังไม่สามารถสื่อสารได้

เท่าที่ควร ยังขาดความสามารถในการรับสาร ส่งสาร และการเลือกใช้กลวิธีในการสื่อสารที่เหมาะสม อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาไม่ได้ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนเท่าที่ควร ขาดการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกด้านการสื่อสาร นักเรียนไม่กล้าสนทนาภาษาอังกฤษและเรียนรู้ด้วยการท่องจำมากกว่าการทำความเข้าใจเนื้อหา นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนขาดความสามารถในการจัดการตนเอง อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา ยังไม่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เห็น รู้ จุดเด่นหรือข้อจำกัดของตนเอง การบริหารเวลาหรือทรัพยากร การรู้เท่าทันอารมณ์ และความเครียด จึงส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ผ่านมา ยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) ได้กำหนดสมรรถนะหลัก (Core Competencies) ตาม (ร่าง) กรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ สมรรถนะที่กำหนดให้เป็นพื้นฐานที่นักเรียนทุกคนต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นความสามารถติดตัวเมื่อจบการศึกษา มีลักษณะเป็นสมรรถนะข้ามสาระการเรียนรู้หรือคร่อมวิชา สามารถพัฒนาให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้ในสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่หลากหลาย หรือสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้สาระต่าง ๆ ได้ดีขึ้นประกอบไปด้วย 6 สมรรถนะ ผู้ศึกษาได้ศึกษาสมรรถนะที่สอดคล้องกับปัญหาที่ได้พบจากการจัดการเรียนการสอน คือ สมรรถนะการสื่อสาร ซึ่งเป็นความสามารถรับรู้ รับฟัง ตีความ และส่งสารด้วยภาษาต่าง ๆ ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษา โดยใช้กระบวนการคิด ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ ความเข้าใจ การแก้ปัญหาผ่านกลวิธีการสื่อสาร อย่างฉลาดรู้ สร้างสรรค์ มีพลัง โดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งประกอบไปด้วย การรับสาร การส่งสาร และการเลือกใช้กลวิธีในการสื่อสารอย่างเหมาะสม ซึ่งการรับสารคือการรับรู้ความหมายจากเสียงที่ได้ยิน มองเห็น หรือสัมผัส การรับสารที่ง่ายที่สุดเป็นการรับรู้สารทางหู ทั้งที่ฟังจากบุคคลโดยตรง และฟังจากจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ การฟังเป็นทักษะแรกที่ใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด การฟังไม่ใช่เพียงแค่การได้ยินเสียงหรือคำเพียงเท่านั้นแต่ต้องทำความเข้าใจในสิ่งที่ได้รับฟังด้วยบุคคล (ฤทัยรัตน์ ศรีพวงมาลัย, 2561) การส่งสาร เป็นกระบวนการในการนำสารที่ต้องการสื่อให้กับคู่สนทนาได้เข้าใจ เป็นวิธีการทางภาษาที่ควบคู่ไปกับการฟังเพื่อการสื่อความหมายระหว่างมนุษย์ เป็นการแปลงเสียงออกมาเป็นภาษาเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการของผู้พูดไปยังผู้ฟัง โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และอากัปกิริยา ประสพการณ์ที่เป็นประโยชน์ให้ผู้ฟังได้รับรู้ จนเป็นที่เข้าใจกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามจรรยาบรรณ ประเพณีนิยมของสังคม และก่อให้เกิดการตอบสนองตรงตามที่ต้องการ (บัณฑิตกา จารุมา และพยอม ก้อนในเมื่อง, 2563) และอีกหนึ่งสมรรถนะที่สอดคล้องกับปัญหาที่พบ คือ สมรรถนะการจัดการตนเอง เป็นการรู้จัก รัก เห็นคุณค่า ในตนเองและผู้อื่น ตั้งเป้าหมายในชีวิตและกำกับตนเอง การจัดการอารมณ์และความเครียด รวมถึงการจัดการปัญหาและภาวะวิกฤต สามารถฟื้นคืนสู่สภาวะสมดุล (Resilience) เพื่อไปสู่ความสำเร็จของเป้าหมายในชีวิต มีสุขภาวะที่ดี และมีสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ดี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564) ซึ่งประกอบไปด้วย ประการแรกการเห็นคุณค่าในตนเอง การรู้จัก รัก เห็นคุณค่าในตนเอง รู้จุดเด่น ข้อจำกัด ความสนใจ ความสามารถ ความถนัด และภาคภูมิใจในตนเอง มั่นใจในตนเอง เห็นอกเห็นใจ ให้เกียรติและเคารพสิทธิตนเองและผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ประการที่สองการมีเป้าหมายในชีวิต ตั้งเป้าหมายในชีวิต มีวินัยในตนเอง สามารถบริหารจัดการเวลา ทรัพยากร สามารถพึ่งพาและกำกับตนเองให้ไปสู่เป้าหมายในชีวิต และมีสุขภาวะที่ดี ประการที่สามการจัดการอารมณ์และความเครียด รับรู้ เข้าใจ รู้เท่าทัน อารมณ์ ความรู้สึก ความคิด และความเครียดที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของตนเอง เข้าใจสาเหตุและสามารถจัดการอารมณ์ ความรู้สึก และความคิดของตนเอง และประการที่สี่ การจัดการปัญหาและภาวะวิกฤต รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากปัญหาและภาวะวิกฤต สามารถฟื้นคืนสู่สภาวะสมดุลได้ สามารถเตรียมการ ป้องกัน และแก้ไข เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จากปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ผู้ศึกษาได้ศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารและสมรรถนะการจัดการตนเอง ผู้ศึกษาจึงได้ศึกษากิจกรรมการสอนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR) ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่อิงความเป็นธรรมชาติหรือพฤติกรรมการเรียนรู้ของมนุษย์คือ การเรียนรู้ภาษาของแม่ของเด็กทารก ก่อนที่จะสามารถพูดได้เป็นคำ ๆ โดยการสื่อความหมายโดยการเคลื่อนไหวร่างกาย เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและพัฒนาต่อเนื่องจนสามารถสื่อสารได้

อีกทั้งเป็นการประสานการฟังกับการใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นการตอบรับให้ทำตาม (อนงค์ เชื้อนนท์, 2553) ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษารวมถึงสื่อสารได้เป็นอย่างดี และอีกกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่คาดว่าจะสามารถส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารและการจัดการตนเองของนักเรียนได้ คือ กิจกรรมการสอนด้วยการแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) ซึ่งเป็นวิธีสอนที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้นักเรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง และแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตนและนำเอาการแสดงออกของผู้แสดงทั้งด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมที่สังเกตพบมาเป็นข้อมูลในการอภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ (ทิตินา ขัมมณี, 2566) จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการเรียนการสอนทั้งสองกิจกรรมมีคุณลักษณะที่ส่งเสริมสมรรถนะด้านการสื่อสารและการจัดการตนเองของนักเรียนได้ และยังได้ฝึกการใช้ภาษาโดยตรงจากกิจกรรมดังกล่าว

จากหลักการ เหตุผล และสภาพปัญหาข้างต้น ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่ฟิอาร์เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารและการจัดการตนเองในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากมีรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะที่สอดคล้องกันและการเรียนการสอนโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการแสดงบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาสมรรถนะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษและด้านการจัดการตนเองมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่ฟิอาร์ในรายวิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่ฟิอาร์ในรายวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ให้นิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. **กิจกรรมบทบาทสมมติ** หมายถึง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยการจำลองเหตุการณ์ที่ใกล้เคียงสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนแสดงบทบาทเป็นบุคคลอื่นตามสถานการณ์ที่ผู้สอนเป็นผู้กำหนดให้ โดยมีขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 นำเสนอสถานการณ์ (Identify the situation) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนนำเสนอสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนให้กับผู้เรียน โดยนำเสนอผ่าน แอนิเมชันที่ฟิอาร์ที่ผู้สอนสร้างขึ้น ขั้นที่ 2 เลือกบทบาท (Select roles) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนเลือกบทบาทที่ตนต้องการแสดง จากสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้ โดยให้เสรีภาพแก่ผู้เรียนในการตัดสินใจเลือกบทบาท ขั้นที่ 3 ระบุผู้สังเกตการณ์ (Prepare the observers) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนเตรียมผู้รับชมการแสดงบทบาทสมมติเพื่อสังเกตการณ์ในขณะที่ผู้เรียนทำการแสดง โดยผู้สอนเตรียมแบบสังเกตการณ์ให้กับผู้เรียนและทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องสังเกตการณ์ ขั้นที่ 4 แสดงบทบาทสมมติ (Role play) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนแสดงบทบาทที่ตนเลือกตามสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้ ขณะผู้เรียนทำการแสดงบทบาทสมมติ ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้แสดงและผู้ชมอย่างใกล้ชิด และ ขั้นที่ 5 สรุปเนื้อหา (Summary) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. **แอนิเมชันที่ฟิอาร์** หมายถึง สื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีลักษณะเป็นภาพเคลื่อนไหวที่ผู้สอนผลิตขึ้นเอง โดยใช้หลักการของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR) ประเภทใช้อวัยวะในร่างกาย (TPR-B) และประเภทใช้สิ่งของ (TPR-O) ในการสอนคำศัพท์ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย 1) การทักทาย

(Greeting) 2) การบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People) 3) การบอกทิศทาง (Giving Directions) และ 4) การซื้อของ (Shopping)

3. สมรรถนะการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ หลักการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน เพื่อสื่อความหมายไปยังผู้อื่น ประกอบด้วย 3 ด้านคือ 1) การรับสาร คือ การได้ยิน หรืออ่านสารจากผู้อื่น และสามารถตีความสารที่รับมาได้ ทั้งความคิด ความรู้สึก เจตนา สามารถนำสารมาใช้พัฒนาตนเองและสังคมได้ 2) การส่งสาร คือ การให้ข้อมูลกับผู้อื่น การเจรจาต่อรอง หรือแลกเปลี่ยนข้อมูล ผ่านช่องทางหรือสื่อที่มีความหลากหลาย และ 3) การเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารอย่างเหมาะสม คือ การพิจารณาความเหมาะสมในการรับและส่งสาร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสื่อสาร โดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยผู้ศึกษาอ้างอิงจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) วัดได้โดยแบบประเมินสมรรถนะการสื่อสารที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น

4. สมรรถนะการจัดการตัวเอง หมายถึง ความสามารถในการรู้จัก รัก เห็นคุณค่าในตนเอง มีการตั้งเป้าหมายในชีวิต และสามารถจัดการอารมณ์และความเครียดได้ เพื่อไปสู่ความสำเร็จในชีวิต ประกอบด้วย 4 ด้านดังนี้ 1) การเห็นคุณค่าในตนเอง คือ การรู้จัก รัก รู้จุดเด่น ข้อจำกัด ความสนใจ ความสามารถ ความถนัด 2) การมีเป้าหมายในชีวิต คือ การบริหารจัดการเวลา ทรัพยากร สามารถพึ่งพาและกำกับตนเองให้ไปสู่เป้าหมายในชีวิต 3) การจัดการอารมณ์และความเครียด คือ การรู้เท่าทัน อารมณ์ ความรู้สึก ความคิด และความเครียดที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของตนเอง และ 4) การจัดการปัญหาและภาวะวิกฤต คือ การรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและสามารถแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ โดยผู้ศึกษาอ้างอิงจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) วัดได้โดยแบบประเมินสมรรถนะการสื่อสารที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษในการพัฒนา ปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่พรีพาร์สำหรับกลุ่มเป้าหมายในระดับอื่น หรือในโรงเรียนอื่นได้ เพื่อให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพสูงขึ้น
2. เป็นแนวทางแก่โรงเรียน ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ ประโยชน์ในการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
3. เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับบุคลากรทางการศึกษาหรือหน่วยงานทางการศึกษา ที่จะนำไปใช้พัฒนาคุณภาพ การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนสาระอื่น ๆ ต่อไป

วิธีดำเนินการศึกษา

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ประชากร

ประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนวัดศรีดงเย็น อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 คน

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา

เป็นบทสนทนาภาษาอังกฤษที่ใช้สำหรับการเรียนตามสำนวนตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1. การทักทาย (Greeting) 2. การบรรยายลักษณะบุคคล (Describing people) 3. การซื้อของ (Shopping) และ 4. การบอกทิศทาง (Giving directions)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวจัดกระทำ คือ การสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่ฟิอาร์

ตัวแปรตาม คือ สมรรถนะการสื่อสารและสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่ฟิอาร์ จำนวน 4 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง โดยแต่ละแผนใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่ฟิอาร์ โดยมีเนื้อหาดังนี้ แผนที่ 1) การทักทาย (Greeting) แผนที่ 2) การบรรยายลักษณะบุคคล (Describing people) แผนที่ 3) การซื้อของ (Shopping) และ แผนที่ 4) การบอกทิศทาง (Giving directions) ผู้ศึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 ท่าน โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) ส่วนนำ 2) กิจกรรมการเรียนการสอน 3) สื่อการเรียนการสอน และ 4) การวัดและประเมินผล พบว่ามีค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพเท่ากับ 4.74 โดยแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด

2. แบบทดสอบสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 22 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อสอบปรนัย โดยแบ่งเป็นด้านการรับสาร 8 ข้อ ด้านการส่งสาร 9 ข้อ และด้านการเลือกใช้กลวิธีในการสื่อสารอย่างเหมาะสม 5 ข้อ ผู้ศึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 ท่าน โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับสมรรถนะการสื่อสาร (IOC) ซึ่งพบว่า รายข้ออยู่ในช่วง 0.67-1.00 ถือว่าสามารถนำมาใช้ได้ นำแบบทดสอบสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ไปใช้กับประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผ่านการเรียนในเนื้อหาในข้อสอบแล้ว จำนวน 30 คน พบว่า แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 อำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.36 - 0.76 และมีค่าความยากตั้งแต่ 0.37 - 0.67

3. แบบประเมินสมรรถนะการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะเป็นแบบสังเกตพฤติกรรมแบบตรวจสอบรายการของนักเรียนรายบุคคล ซึ่งประเมินโดยครูผู้สอนและนักเรียนประเมินตนเอง ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การรับสาร 2) การส่งสาร และ 3) การเลือกใช้กลวิธีในการสื่อสารอย่างเหมาะสม จำนวน 15 ข้อ และมีระดับในการแปลผลสมรรถนะออกเป็น 4 ระดับ คือ เริ่มต้น กำลังพัฒนา สามารถ และเหนือความคาดหวัง ซึ่งผู้ศึกษาปรับจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) โดยผู้ศึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินสมรรถนะการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 ท่าน โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งพบว่า รายข้ออยู่ในช่วง 0.67-1.00 ถือว่าสามารถนำมาใช้ได้

4. แบบประเมินสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะเป็นแบบสังเกตพฤติกรรมแบบตรวจสอบรายการของนักเรียนรายบุคคล ซึ่งประเมินโดยครูผู้สอนและนักเรียนประเมินตนเอง ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การเห็นคุณค่าในตนเอง 2) การมีเป้าหมายในชีวิต 3) การจัดการอารมณ์และความเครียด และ 4) การจัดการปัญหาและภาวะวิกฤต จำนวน 20 ข้อ และมีระดับในการแปลผลสมรรถนะออกเป็น 4 ระดับ คือ เริ่มต้น กำลังพัฒนา สามารถ และเหนือความคาดหวัง ซึ่งผู้ศึกษาปรับจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) โดยผู้ศึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 ท่าน โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งพบว่า รายข้ออยู่ในช่วง 0.67-1.00 ถือว่าสามารถนำมาใช้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. นำหนังสือจากสาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อขออนุญาตทำการศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนวัดศรีดงเย็น อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 คน

2. เตรียมการสอน เตรียมความพร้อมในการจัดกิจกรรมการสอนตามขั้นตอนการจัดกิจกรรม โดยชี้แจงทำความเข้าใจ สร้างความคุ้นเคย และกำหนดข้อตกลงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม

3. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียน (Pretest) จำนวน 22 ข้อ

4. ให้นักเรียนประเมินตนเองโดยใช้แบบประเมินสมรรถนะการสื่อสารและสมรรถนะการจัดการตนเองก่อนเรียน

5. ครูประเมินนักเรียนโดยแบบประเมินสมรรถนะการสื่อสารและสมรรถนะการจัดการตนเองก่อนเรียน

6. ดำเนินการสอน โดยผู้ศึกษาดำเนินการสอนด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้สร้างไว้เพื่อป้องกันมิให้เกิดตัวแปรแทรกซ้อนอันเนื่องมาจากตัวครู

7. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน (Posttest) จำนวน 22 ข้อ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

8. ให้นักเรียนประเมินตนเองโดยใช้แบบประเมินสมรรถนะการสื่อสารและสมรรถนะการจัดการตนเองหลังเรียน

9. ครูประเมินนักเรียนโดยแบบประเมินสมรรถนะการสื่อสารและสมรรถนะการจัดการตนเองหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่พินาร์ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ซึ่งกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต โดยมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

5 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมหรือสอดคล้องมากที่สุด

4 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมหรือสอดคล้องมาก

3 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมหรือสอดคล้องปานกลาง

2 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมหรือสอดคล้องน้อย

1 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมหรือสอดคล้องน้อยที่สุด

นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาพิจารณาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายโดยกำหนดเกณฑ์ในการประเมิน ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2. การประเมินระดับสมรรถนะการสื่อสาร โดยใช้แบบทดสอบสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เทียบกับเกณฑ์การแปลผลสมรรถนะ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564) ดังนี้

15.01 – 22.00 หมายถึง มีระดับสมรรถนะ เหนือความคาดหวัง

10.01 – 15.00 หมายถึง มีระดับสมรรถนะ สามารถ

5.01 – 10.00 หมายถึง มีระดับสมรรถนะ กำลังพัฒนา

0.00 – 5.00 หมายถึง มีระดับสมรรถนะ เริ่มต้น

3. การประเมินระดับสมรรถนะการสื่อสาร ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เทียบกับเกณฑ์การแปลผลสมรรถนะ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564) ดังนี้

12.01 – 15.00 หมายถึง มีระดับสมรรถนะ เหนือความคาดหวัง

9.01 – 12.00 หมายถึง มีระดับสมรรถนะ สามารถ

6.01 – 9.00 หมายถึง มีระดับสมรรถนะ กำลังพัฒนา

0.00 – 6.00 หมายถึง มีระดับสมรรถนะ เริ่มต้น

4. การประเมินระดับสมรรถนะการจัดการตนเอง ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เทียบกับเกณฑ์การแปลผลสมรรถนะ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564) ดังนี้

16.01 – 20.00	หมายถึง มีระดับสมรรถนะ เหนือความคาดหวัง
12.01 – 16.00	หมายถึง มีระดับสมรรถนะ สามารถ
8.01 – 12.00	หมายถึง มีระดับสมรรถนะ กำลังพัฒนา
0.00 – 8.00	หมายถึง มีระดับสมรรถนะ เริ่มต้น

วารสารหลักสูตรและการสอน มช.

ผลการศึกษา

1. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่พิจารณาในรายวิชาภาษาอังกฤษ แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินสมรรถนะการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังใช้กิจกรรม (N = 30)

สมรรถนะ การสื่อสาร	แบบทดสอบ									แบบประเมิน											
										ครูประเมิน						นักเรียนประเมินตนเอง					
	ก่อนเรียน			หลังเรียน						ก่อนเรียน			หลังเรียน			ก่อนเรียน			หลังเรียน		
	คะแนน	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	คะแนน	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	
1. การรับสาร	8	2.13	0.43	เริ่มต้น	4.83	0.51	สามารถ	5	2.03	0.70	กำลังพัฒนา	3.57	0.63	สามารถ	2.47	0.68	กำลังพัฒนา	3.73	0.60	สามารถ	
2. การส่งสาร	9	2.86	0.61	กำลังพัฒนา	4.96	0.66	กำลังพัฒนา	5	2.17	0.68	กำลังพัฒนา	3.53	0.63	สามารถ	2.53	0.65	กำลังพัฒนา	3.67	0.62	สามารถ	
3. การเลือกใช้ กลวิธีการสื่อสาร อย่างเหมาะสม	5	1.16	0.42	กำลังพัฒนา	3.26	0.47	สามารถ	5	2.17	0.69	กำลังพัฒนา	3.4	0.64	สามารถ	2.43	0.69	กำลังพัฒนา	3.57	0.62	สามารถ	
รวม	22	6.15	1.46	กำลังพัฒนา	13.05	1.28	สามารถ	15	6.37	2.07	กำลังพัฒนา	10.5	1.90	สามารถ	7.43	2.02	สามารถ	10.97	1.84	สามารถ	

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าผลการประเมินสมรรถนะการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจัดกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่พรีในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับที่สูงขึ้น โดยด้านการรับสาร หากวัดด้วยแบบทดสอบ ก่อนเรียนนักเรียนมีระดับสมรรถนะอยู่ในระดับกำลังพัฒนา ซึ่งไปในทิศทางเดียวกันกับการประเมินสมรรถนะของผู้เรียนโดยครูผู้สอน อยู่ในระดับกำลังพัฒนา สอดคล้องกับผลการประเมินตนเองของนักเรียน ซึ่งอยู่ในระดับกำลังพัฒนาเช่นเดียวกัน ผลการประเมินหลังเรียนของนักเรียนทั้งการใช้แบบทดสอบ การประเมินโดยครูผู้สอน และนักเรียนประเมินตนเอง ผลการประเมินอยู่ในระดับเดียวกัน คือ สามารถ ด้านการส่งสาร ผลการประเมินก่อนเรียนของนักเรียนทั้งการใช้แบบทดสอบ การประเมินโดยครูผู้สอน และนักเรียนประเมินตนเอง อยู่ในระดับกำลังพัฒนา หากพิจารณาผลการประเมินหลังเรียนจะพบว่าผลการประเมินโดยใช้แบบทดสอบมีผลคะแนนไม่ได้สูงกว่าก่อนเรียนมากนัก แต่ผลการประเมินโดยครูผู้สอน และนักเรียนประเมินตนเอง ผลการประเมินอยู่ในระดับที่สูงขึ้นนั่นคือ ระดับสามารถ ด้านการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารอย่างเหมาะสม ผลการประเมินก่อนเรียนของนักเรียนทั้งการใช้แบบทดสอบ การประเมินโดยครูผู้สอน และนักเรียนประเมินตนเอง อยู่ในระดับกำลังพัฒนา และผลการประเมินหลังเรียนไปในทิศทางเดียวกันทั้งการใช้แบบทดสอบ การประเมินโดยครูผู้สอน และนักเรียนประเมินตนเอง นั่นคืออยู่ในระดับสามารถ

วารสารหลักสูตรและการสอน มช.

2. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจัดกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่พื่อารในรายวิชาภาษาอังกฤษ แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังใช้กิจกรรม (N = 30)

องค์ประกอบของสมรรถนะ	ครูประเมิน							นักเรียนประเมินตนเอง						
	ก่อนเรียน			หลังเรียน				ก่อนเรียน			หลังเรียน			
	คะแนน	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	
1. การเห็นคุณค่าในตนเอง	5	2.27	0.68	กำลังพัฒนา	4.20	0.54	เหนือความคาดหวัง	2.33	0.69	กำลังพัฒนา	3.73	0.61	สามารถ	
2. การมีเป้าหมายในชีวิต	5	2.17	0.69	กำลังพัฒนา	3.73	0.61	สามารถ	2.50	0.68	กำลังพัฒนา	3.97	0.59	สามารถ	
3. การจัดการอารมณ์และความเครียด	5	2.40	0.69	กำลังพัฒนา	3.93	0.59	สามารถ	2.50	0.68	กำลังพัฒนา	4.03	0.57	เหนือความคาดหวัง	
4. การจัดการปัญหาและภาวะวิกฤต	5	2.03	0.69	กำลังพัฒนา	4.03	0.57	เหนือความคาดหวัง	2.50	0.68	กำลังพัฒนา	3.83	0.60	สามารถ	
รวม	20	8.87	2.75	กำลังพัฒนา	15.90	2.31	สามารถ	9.83	2.73	กำลังพัฒนา	15.57	2.37	สามารถ	

วารสารหลักสูตรและการสอน มช.
๒

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าผลการประเมินสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนจัดกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่พ็อร์ในรายวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับที่สูงขึ้น โดยด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง ก่อนจัดกิจกรรมหากวัดด้วยการประเมินของครูผู้สอนมีระดับสมรรถนะอยู่ในระดับกำลังพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินของนักเรียนที่อยู่ในระดับกำลังพัฒนาเช่นเดียวกัน ด้านผลการประเมินหลังจัดกิจกรรมมีผลการประเมินที่สอดคล้องกันคืออยู่ในระดับที่สูงขึ้น มีประเด็นที่น่าสนใจคือด้านครูประเมินนักเรียนมีระดับสมรรถนะที่สูงขึ้นถึงสองระดับจากก่อนจัดกิจกรรม ด้านการมีเป้าหมายในชีวิต ผลการประเมินของครูผู้สอนมีระดับสมรรถนะอยู่ในระดับกำลังพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินของนักเรียนที่อยู่ในระดับกำลังพัฒนาเช่นเดียวกัน ด้านผลการประเมินหลังจัดกิจกรรมมีผลการประเมินที่สอดคล้องกันคือ อยู่ในระดับสามารถเช่นเดียวกัน ด้านการจัดการอารมณ์และความเครียด ผลการประเมินของครูผู้สอนมีระดับสมรรถนะอยู่ในระดับกำลังพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินของนักเรียนที่อยู่ในระดับกำลังพัฒนาเช่นเดียวกัน ด้านผลการประเมินหลังจัดกิจกรรมมีผลการประเมินที่สอดคล้องกันคืออยู่ในระดับที่สูงขึ้น มีประเด็นที่น่าสนใจคือด้านนักเรียนประเมินตนเองมีระดับสมรรถนะที่สูงขึ้นถึงสองระดับจากก่อนจัดกิจกรรม และด้านการจัดการปัญหาและภาวะวิกฤต ผลการประเมินของครูผู้สอนมีระดับสมรรถนะอยู่ในระดับกำลังพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินของนักเรียนที่อยู่ในระดับกำลังพัฒนาเช่นเดียวกัน ด้านผลการประเมินหลังจัดกิจกรรมมีผลการประเมินที่สอดคล้องกันคืออยู่ในระดับที่สูงขึ้น มีประเด็นที่น่าสนใจคือด้านครูประเมินนักเรียนมีระดับสมรรถนะที่สูงขึ้นถึงสองระดับจากก่อนจัดกิจกรรม

อภิปรายผลการศึกษา

สำหรับการอภิปรายผลการศึกษา ผู้ศึกษาได้จำแนกประเด็นเป็นดังนี้

1. สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจัดกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่พ็อร์ในรายวิชาภาษาอังกฤษมีระดับสมรรถนะที่สูงกว่าก่อนเรียน โดยรวมอยู่ในระดับสามารถ

1.1 ด้านการรับสาร โดยรวมนักเรียนมีสมรรถนะที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน คือ อยู่ในระดับสามารถ อาจเนื่องมาจากผู้ศึกษาได้จัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่พ็อร์ ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกการรับสารจากหลากหลายแหล่ง เช่น แอนิเมชันที่พ็อร์ที่ผู้ศึกษาใช้เป็นสื่อในแต่ละขั้นการสอน ซึ่งนักเรียนได้ฝึกการรับสารผ่านทางท่าทาง (TPR-Body) หรือการรับสารผ่านการเห็นสิ่งของ (TPR-Object) การรับสารผ่านขั้นตอนนำเสนอ สถานการณ์ ซึ่งนักเรียนได้เรียนรู้หลักการในการฟัง-พูดโดยมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันได้แก่ การบอกทิศทาง การซื้อ-ขายสินค้า การทักทาย และการบรรยายลักษณะบุคคล และการฝึกการรับสารผ่านขั้นแสดงบทบาทสมมติ นักเรียนแสดงบทบาทที่ตนเองเลือก ตามสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้ซึ่งต้องมีการรับสารที่ถูกต้องจึงจะสามารถสื่อสารกับผู้แสดงร่วมได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ศศิภิญญา บุญนาค (2565) ที่กล่าวว่ากิจกรรมการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติทำให้นักศึกษามีการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้สามารถช่วยเพิ่มความเข้าใจในการเรียนรู้ระหว่างเข้าร่วมกิจกรรม สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ อีกทั้งยังส่งเสริมการคิดอย่างอิสระ และพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร

1.2 ด้านการส่งสาร โดยรวมนักเรียนมีสมรรถนะที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน คือ อยู่ในระดับสามารถ อาจเนื่องมาจากนักเรียนมีโอกาสนในการฝึกพูด แสดงท่าทางเพื่อเป็นการส่งสาร ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่พ็อร์ที่ผู้ศึกษาจัดทำขึ้น โดยให้นักเรียนได้ฝึกส่งสารจากการดูแอนิเมชันที่พ็อร์ที่ผู้ศึกษาใช้เป็นสื่อในแต่ละขั้นการสอน ซึ่งนักเรียนได้ฝึกการรับสารผ่านทางท่าทาง (TPR-Body) หรือการรับสารผ่านการเห็นสิ่งของ (TPR-Object) นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้นักเรียนฝึกการส่งสารผ่านขั้นเลือกบทบาท ซึ่งให้ผู้เรียนเลือกบทบาทที่ตนเองต้องการแสดงจากสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้ โดยให้เสรีภาพแก่ผู้เรียนในการตัดสินใจเลือกบทบาท อีกทั้งยังแสดงบทบาทสมมติยังเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงบทบาทที่ตนเองเลือก ตามสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้ซึ่งต้องมีการส่งสารที่ถูกต้องจึงจะสามารถสื่อสารกับผู้แสดงร่วมได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สมฤดี คำภาชี (2564) ที่กล่าวว่าวิธีการสอนพูดในขั้นตอนของกิจกรรมบทบาท

สมมติมีความยากง่าย เหมาะสมกับระดับของนักเรียน ช่วยเตรียมความพร้อมในการใช้ภาษาแก่นักเรียนทั้งด้านคำศัพท์ การออกเสียง และรูปประโยคที่จำเป็น ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ เข้าใจหลักและวิธีการใช้ภาษา ที่เหมาะสมก่อนนำไปใช้ในกิจกรรมบทบาทสมมติ

1.3 ด้านการเลือกใช้กลวิธีในการสื่อสารที่เหมาะสม โดยรวมนักเรียนมีสมรรถนะที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน คือ อยู่ในระดับสามารถ อาจเนื่องมาจากมีโอกาสนในการเลือกใช้วิธีการในการสื่อสารที่เหมาะสมผ่านกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ผู้ศึกษาจัดทำขึ้น ผ่านขั้นระบุผู้สังเกตการณ์ ซึ่งให้ผู้เรียนรับชมการแสดงบทบาทสมมติ และให้นักเรียนได้สังเกตการณ์ ในขณะที่เพื่อนทำการแสดง เมื่อจบการแสดงแล้วนักเรียนที่สังเกตการณ์จะมีโอกาสในการสื่อสารกับเพื่อนที่ทำการแสดง ซึ่งต้องเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมเพื่อให้การสื่อสารเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ชั้นแสดงบทบาทสมมติ ยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกใช้วิธีการในการสื่อสารอย่างเหมาะสม พิจารณาความเหมาะสมในการรับและส่งสาร ทั้งการใช้ คำพูด ท่าทาง หรือวิธีการอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสื่อสาร และขั้นสรุปเนื้อหา ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุป องค์ความรู้ที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้ทำให้นักเรียนสื่อสารได้อย่างเหมาะสมและมั่นใจ ในการสื่อสาร สอดคล้องกับ ภาสกร ตงบุญชัย (2564) ที่กล่าวว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเพิ่มความมั่นใจในการออกเสียงและทำ ให้ผู้เรียนเห็นภาพของการใช้ภาษากับสถานการณ์ต่างๆ ที่มากขึ้น จึงทำให้ผู้เรียนกล้าที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น

2. สมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจัดกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชัน ที่พ็อาร์ในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวม อยู่ในระดับสามารถ

2.1 ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยรวมนักเรียนมีสมรรถนะที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน คือ อยู่ในระดับสามารถ อาจเนื่องมาจาก ผู้ศึกษาได้ศึกษาขั้นตอนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่พ็อาร์เป็นอย่างดี โดยศึกษา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 อย่างละเอียดเพื่อให้เข้าใจในหลักการและจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่ส่งเสริมมุ่งมั่นและเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน โดยใช้สื่อแอนิเมชันที่พ็อาร์เพื่อเป็นตัวอย่างในสถานการณ์ต่าง ๆ และให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตามจนนักเรียนเกิดความมั่นใจในการเรียน และส่งผลให้เกิดความมั่นใจในด้านอื่น ๆ ตามมาอีกทั้ง การสอน ชื่นนำเสนอสถานการณ์ ผู้สอนมีการสอดแทรกเนื้อหาที่ให้นักเรียนได้รู้ถึงความสามารถของตนเอง และรู้คุณค่าของตนเอง ทำให้นักเรียนตระหนัก รัก มั่นใจ และเห็นคุณค่าในตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับ เพชรนรี อวยพร (2565) ที่กล่าวว่า กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติทำให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลินและให้การเรียนการสอนมีความใกล้เคียงกับ สภาพแวดล้อมความเป็นจริงมากที่สุดทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออกความคิดเห็น

2.2 การมีเป้าหมายในชีวิต โดยรวมนักเรียนมีสมรรถนะที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน คือ อยู่ในระดับสามารถ อาจเนื่องมาจาก นักเรียนได้รับการส่งเสริมการตัดสินใจและวางแผนในชีวิตและการเรียนของตนเองผ่านกิจกรรมการเรียน การสอนในขั้นเลือกบทบาท ซึ่งในการเลือกบทบาทผู้เรียนต้องตัดสินใจเลือกบทบาทที่เหมาะสมกับตัวเองเพื่อที่จะมีการวางแผน ชักซ้อม เลือกแสดงเป็นบทบาทนั้น อีกทั้งการจัดการเรียนรู้ขั้นระบุผู้สังเกตการณ์ ผู้สอนได้สอดแทรกการบริหารจัดการเวลา ทรัพยากร สามารถพึ่งพาและกำกับตนเองให้ไปสู่เป้าหมายในชีวิตให้กับผู้เรียน นักเรียนจึงมีการกำกับตนเองในการลงมือทำ ตามแผนที่วางไว้และนำไปสู่การมีสมรรถนะด้านการมีเป้าหมายในชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับ พิชิตชัย เทียงท่า (2566) ที่ได้กล่าว ว่าการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนรู้มีความน่าสนใจ สะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกรับรู้ และเจตคติ ของผู้เรียน ช่วยฝึกฝนการแก้ปัญหาและการตัดสินใจสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน

2.3 การจัดการอารมณ์และความเครียด โดยรวมนักเรียนมีสมรรถนะที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน คือ อยู่ในระดับ สามารถ อาจเนื่องมาจาก นักเรียนได้รับการส่งเสริมการมีจุดยืนและความเชื่อมั่นในตนเองผ่านการจัดการเรียนการสอนโดย ใช้สื่อ การตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้ร่างกาย (TPR-Body) และการตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้สิ่งของ (TPR-Object) เพื่อให้นักเรียนคลายความกังวล และในชั้นแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งผู้สอนได้สอดแทรกกิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดการอารมณ์ และความเครียด คือ การรู้เท่าทัน อารมณ์ ความรู้สึก ความคิด และความเครียดที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของตนเอง โดยก่อนเริ่มการแสดงนักเรียนจะได้ฝึกซ้อมการแสดง เพื่อให้นักเรียนคลายความกังวล ผ่านการฝึกซ้อมกับเพื่อน

การแลกเปลี่ยนบทสนทนา ซึ่งสอดคล้องกับ ญัตติฯ ท้าโทม (2565) ที่ได้กล่าวว่า ผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมพูดคุย สนทนา แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะร่วมกัน ผ่านการทำกิจกรรมกลุ่มคอยช่วยเหลือกัน ในการแก้ปัญหาสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จและเกิดความพึงพอใจ ซึ่งเป็นการแสดงปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเชิงบวก

2.4 การจัดการปัญหาและภาวะวิกฤต โดยรวมนักเรียนมีสมรรถนะที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน คือ อยู่ในระดับสามารถ อาจเนื่องมาจาก การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและสามารถแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นแสดงบทบาทสมมติ การจัดการเรียนการสอนในชั้นนี้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้วางแผนการแก้ปัญหาและมีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเอง เช่น ในการแสดงบทบาทสมมติต้องใช้ความสามารถคิดของสมาชิกในกลุ่มเพื่อให้การแสดงออกมาสมบูรณ์ นักเรียนจะได้ฝึกแก้ปัญหาหากเกิดความไม่สามัคคีกันภายในกลุ่มของตน สอดคล้องกับ วีรวิชัย บุญส่ง และ สุนทร อ่อนฤทธิ์ (2563) ที่ได้กล่าวว่า บทบาทสมมติเป็นวิธีการที่ช่วยสร้างสถานการณ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นจริงในสังคม เพื่อให้นักเรียนได้รับบทบาท และแสดงออกเป็นบุคคลต่างๆ ตามหัวข้อที่กำหนด ช่วยฝึกให้นักเรียนทดลอง เรียนรู้ปรับพฤติกรรมของตนในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งนักเรียนยังได้ศึกษา วิเคราะห์ถึงความรู้สึกและพฤติกรรมของตนเองอย่างลึกซึ้ง จนเข้าใจพฤติกรรมความรู้สึก ความคิด อารมณ์การแสดงออก สามารถควบคุมอารมณ์พฤติกรรมของตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นปกติสุข

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอที่ได้จากการศึกษา

1. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยปรับให้สอดคล้องกับบริบทในชีวิตประจำวันของผู้เรียน เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปรับใช้กับชีวิตประจำวันได้
2. การให้ผู้เรียนได้ฝึกสนทนาแบบคู่ หรือแบบกลุ่ม เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ยังขาดความมั่นใจ ได้ฝึกฝนในรูปแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้เรียนมีความมั่นใจและกล้าแสดงออกมากขึ้น ส่งผลให้สมรรถนะด้านการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น
3. การใช้ที่พ็อดแอนิเมชันร่วมกับการสอนทำให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างของการแสดงบทบาทสมมติ ทำให้ผู้เรียนได้เห็นแนวทางในการใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคในการสนทนา อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้โครงสร้างประโยคมากขึ้น หากให้ผู้เรียนได้ทดลองทำแอนิเมชันเองจะกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนได้มากขึ้น และยังส่งผลให้สมรรถนะการสื่อสารและสมรรถนะการจัดการตนเองเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการจัดกิจกรรมในรูปแบบอื่นที่เสริมสร้างสมรรถนะการสื่อสารและสมรรถนะการจัดการตนเอง นอกเหนือจากกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับที่พ็อดแอนิเมชัน เช่น กิจกรรมการเล่านิทาน กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ กิจกรรมการเล่นเป็นกลุ่ม
2. ควรนำสื่อเทคโนโลยีอื่นๆ มาช่วยในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเนื่องจาก ผู้เรียนมีความสนใจในสื่อเทคโนโลยี เช่น ห้องเรียนในโลกเสมือน Metaverse Classroom เป็นต้น
3. ควรมีการนำกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแอนิเมชันที่พ็อดไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อศึกษาสมรรถนะอื่นๆ เช่น สมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีม หรือ สมรรถนะการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

ญัตติฯ ท้าโทม. (2565). ผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมทางสังคมของเด็กอนุบาลในห้องเรียนพหุวัฒนธรรม. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ทิตนา แหมมณี. (2566). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 26). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัณฑิตา จารุมา และพยอม ก้อนในเมือง. (2563). วิธีพัฒนาทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ Methods for Developing Effective Communication. วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์, 6(1), 409-423.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พิชิตชัย เทียงท่า. (2566). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติร่วมกับเทคนิคเกมมิฟิเคชัน ที่ส่งเสริมทักษะทางสังคมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมือง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เพชรนรี อวยพร. (2565). ผลของการจัดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติที่มีต่อพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยโรงเรียนวัดปรายยิกาวาส (แสนสวัสดีวิทยาการ) จังหวัดนนทบุรี. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, 11(2), 56-63.
- ภาทิติ ตรีสกุล. (2563). หลักนิเทศศาสตร์. ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ภาสกร ตงบุญชัย. (2564). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบแสดงบทบาทสมมติ (Roleplay) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ครุศาสตร์บัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ฤทัยรัตน์ ศรีพวงมาลัย. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองกุงศาลาหน้าเที่ยงวิทยาการ. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและวิธีสอน, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วีรวิทย์ บุญส่ง และ สุนทร อ่อนฤทธิ์. (2563). การใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนพัฒนานิคม อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม, 12(3), 328-33.
- ศศิกันญา บุญนาค. (2565). การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติสำหรับนักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. วารสารคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 6(1), 75-86.
- สมฤดี คำภาสี. (2564). ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). Competency - based Education โครงการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช (หลักสูตรฐานสมรรถนะ). สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2566, จาก <https://cbethailand.com/>
- อนงค์ เชื้อนนท์. (2553). เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ. สืบค้นเมื่อ 25 มีนาคม 2566, จาก <https://www.moe.go.th/>
- EF EPI. (2022). The world's largest ranking of countries and regions by English skills. สืบค้นเมื่อ 18 มีนาคม 2566, จาก <https://www.ef.com/wwen/eipi/>